

Fem nya kongl. fri-corpsens
krigs-wisor, den första:
Milde kung, våra hjert...

1700-1829 81 Cg Br. 1789

1789

Fem Nya

lit. S. 2.

N:o 1.

(1789)

1700-1829

1789

Kongl. Fri-Corpsens
Krigs-Wisor,

Den Första: 606.

Milde Kung, wära hertan
inwiga &c.

Den Andra: 607.

Wår Kung, wår Gustaf se
Dit Folk, &c.

Den Tredje: 608.

Sjelfständigheten wågar på, &c.

Den Fjerde: 609.

I Husby har jag warit, &c.

Den Femte: 610.

Gustaf den Tredje han reste til
Dalarne, &c.

Alla Fem sjunges under sina egna, wackra och
behageliga Melodier.

Seke, Tryckt hos E. P. Sundqwist. 1789.

I.

Milde Kung våra Hjertan inwiga Öddz
ligherens Tempel åt dig, Ej bland hjel-
tar som werlden bekriga, Ditt Baner
det blodigt höjer sig Nej under fridens Bloms-
strande Skygd Dina Lagrar Herdinnorna skörs
da Denna dagen i Secler skall wörda, Din
Seger utan blod och blygd.

2. Gustafs namn wäcker blodet til ähra
Eil Hjelte bragd på wärn och land, Se des
Sjömån hwad tecken de bära, Uppå Bröfset
twänne Sjärnors band Mig detta namnet
muntrar och rör, Gustafs Namn Gustafs
godhet påminna, Sådan Kung hwad Han will
Kan Han winna. Hwart hjerta Honöm gladt
tillhör.

3. Milde Kung sig en främling nu bugar,
I stofset djupt mit namn är Ali: När Bar-
baren i Bojor mig trugar, Då i Dina Länder
är jag fri. Om mina suckar Gudarne rör,
Om min röst kan mit hjerta förklara, Gode
Gudar Kung Gustaf bewara, Han hela
Sverige lyckelig gör.

Den

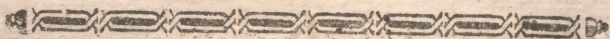

Den 1:sta November 1788.

Wära Brööst för Dig nitfulla brinna, Du
dyre Pant af Basarnes Blod. Se Din
Börd och Ditt Namn Dig påminna Till att
likna Den i Hjelte mod. Lef Gustafs Son,
lef sällaste där! När Du Fäderne Cronan får
bära, Dig bekröna Gustafvernes Ära, Som
Sweas Store Drott och Jar.

SPÅL.

Rät of samfällt Camrater förklara, Wår
frögd i Dag med Glasen i hand: Se Kung
Gustaf, at mota all fara, Nådigt wakar för
wår Stad och Land. Du wårda Mann,
Når Konungens Nåd Till de wigtige Wårk
Dig nu kallat, Glädje-Echo bland of åters-
skallat, Här känns Din Trohet, Drift och
Nåd.

Den Andra:

Wår Kung wår Gustaf se dit Folk Des
arm är nu des hjertas tolf Den eld för
Wasar fordom bran Hos of ei släckas
kan. Ur bergen styrkans foster-bygd, Med
Fäders mod, med Fäders dygd, Ser gamla
tapperhetens stam För dig nu wandra fram.

2. Ej Nådrens, Barns, ei Makars röst,
Förändra kan wårt hjätte-bröst, Och i den
eld

elb of alla röe Ei älder skilnad gör: At wåga
lif för Land, för Kung, Man ej för gammal
ej för ung I våra Dalar känner sig; Swart
hjersta andas krig.

3. Och Wasa Ättling, wid din wink Skäl
swärdet blottas, i en blink, Och döden hvinga
från wår hand, Och Lik bestro din strand;
Wid våra Härars wapne-gny, För en af
of skal hundra fly, Det sålt som rödt af Dans
skar stöd Skäl badas röd i blod.

4. Då segren gynnad har wårt swärd Och
owåns styrka är förtärd Och ödet åter lugn
består Och friden hwilar här: Då skal wid
våra fjällars is Den nåd och ester-werldens
pris, Som skal wår nit och kärke se, Of nog
belöning ge.

Den Tredje:

I.

Sjelfständigheten *) wågar på, Med Gustaf
ut til Norie gå, Och Redligheten **)
afwen så, De Baggar til at lå. Krigs-
dran †) våra Fäders glans, Med Lydnaden ††)
war och til hands, At taga Wallar, Torn och
Skans, Med Kulor, Krut och Lans.

2. Men

---

*) Leksand. **) Lina och Säter.

†) Mora. ††) Husby, Garpenberg, Foltärna
och By.

2. Men Bagge du war stackare, Som in-
tet torde Dalkarl'n se, Men har du wäntat
dagar tre, Du hem fät gå på sne. Doef
läfwar han dig än en gång, (Om du wil
göra mer förfång), At höra så en grufsig sång,
Som blir dig sur och lång.

Den Sjerde:

I.

S Husby har jag varit der har jag måde
bra :;. Det tänker jag uppå hwar endaste
dag :;.

2. När Kung Gustaf den Tredje Commen-
dera oss ut :;. Då läste wi alla stå för kulor
och frut :;.

3. Hwad behöfwer jag söra som är en ung
dräng :;. Nu har jag fäat musket men intet
gehång.

4. Nu har wi marcherat en trettio mil :;.
Sen seck wi spatsera i Carlstad der in :;.

5. Der lefde wi så rolige i dagarna två :;.
Sen måste wi trågit med Bewäret gå :;.

6. Exercitien den lärdes med största behag :;.
Då roppte wi alla det tager wäl tag :;.

7. De Danste förskräcktes til hjerta och mod :;.
Så snart de seck höra af Dalkarlars her :;.

8. Har

8. Han rymde tillbaka som ingen bra man :
För bort som en Rämpe, men hem med stor
Skam :

9. Han fogat sina Droppar på bästa maner :
Dwarterad dem in i Sveriges närmsta Står :

10. Men lyckan för honom war hastig och
fort : Han måste tillbaka och det skedde fort :

11. Den Danske han tänkte förstöra vårt
land : Han måste tillbaka och det war galant :

12. Wälsigna vår Konung som sådant för-
mär : Han skrämde de Danske, som mentlösa
får :

13. I Dalarne stanges hwar endaste qväll :
Wälsigna Kung Gustaf til lif och til själ :

14. Ja våra Officerare de äro så god :
De hurtigt uptända de Dalkarlars mod :

15. Vår Capitain von Eding som ifrån
Dalbo är : Han hurtigt Commenderar, Exer-
citiën och lär :

16. Ja honom skal wi följa och lyda hans
råd : Så länge wi lefwe och krafter förmår.

17. Wi äro förenögda at tjena vår Kung :
Och hjälpan at Kronan ej blifwer för tung :

18. At ogräset bortränsa wi färdiga är :
Och lätta den bördan och tryckande gör :

19. Gud hjelpe oss alla at hinna det mål :
Och derpå wi dricke Konung Gustafs skal :

20. Vår Konung wi mörde, det böra wi
väl : Gud styrke Hans krafter til lif och til
säl :

21. Til slutet wi ønske vår Konung Guds
Nåd :; Som styrer vårt bästa med grundeligt
råd :;

Den Semte:

I.

Gustaf den Tredje han reste til Dalarne,
At förhöra sig om någon hjælp, Innan
Fienden och nedstjelper, Wi måste snars-
ligen uti fält, Ja Gud Han hjälpe och alla så,
At vår resa kan lycklig gå.

2. Jag förnimmer at det lider, At wi en
gång skal skiljas åt, I den onde höste-tiden,
Står til Gud när wi räkas mer: Ja lika
lustig ja lika glad I skän eder jag affked tar.

3. Det är wäl swårt at skiljas wid wänner,
Broder, Systet och grannar med, Men wi
befalle och i Guds händer, Han skal för och i
striden gå, Han och wäl hjälper, Fienden stjels-
per, Gustafs ära hon blifwer stor.

4. Det faller swårt at skiljas wid wänner,
De som säta wänner warit har, Står til Gud
om wi räkas mera, Innan döden och borrtar,
Men H:Reen hjälper wäl barnen sin, Somt
förtrösta på Gud allena.

5. Men

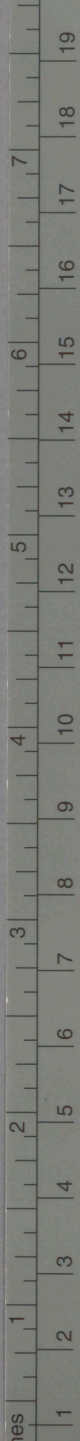
5. Men våra wenner de får bli hemma,
Wi måste snartigen ut i fält, Ty det lider,
Fienden instiger, Det står ganska illa til; Men
wi hoppas at Segren nå, Innan wi tillbaka gå.

6. Ja Gud beware oss allesamman, Vår
tid är nu ej längre här, Wi måste resa från
vårt fäderne, Långt bort i främmande land,
Men om vår resa är nu swår, Så hoppas wi
godt ändamål få.

7. Men hwart vår resa hon kan lända, Det
wet ingen utan Gud, Våra hjertan de äro
böjda, Rena utan flåd och list, Wi nu Gustaf
tjena må, Alla Gofar mot Dansken gå.

8. Til slut wi bedje allesammans, Wi som
Sweries Inbyggare är, Wi som wistas in-
nom Rikers gränser, Wi som under Swenska
Kronan står, At HERren stille nu detta
krig, Och låte Folket få bo i Frid!

centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

